

BENEKLİ YENGEÇ MASALI

Menşei: Orta Amerika

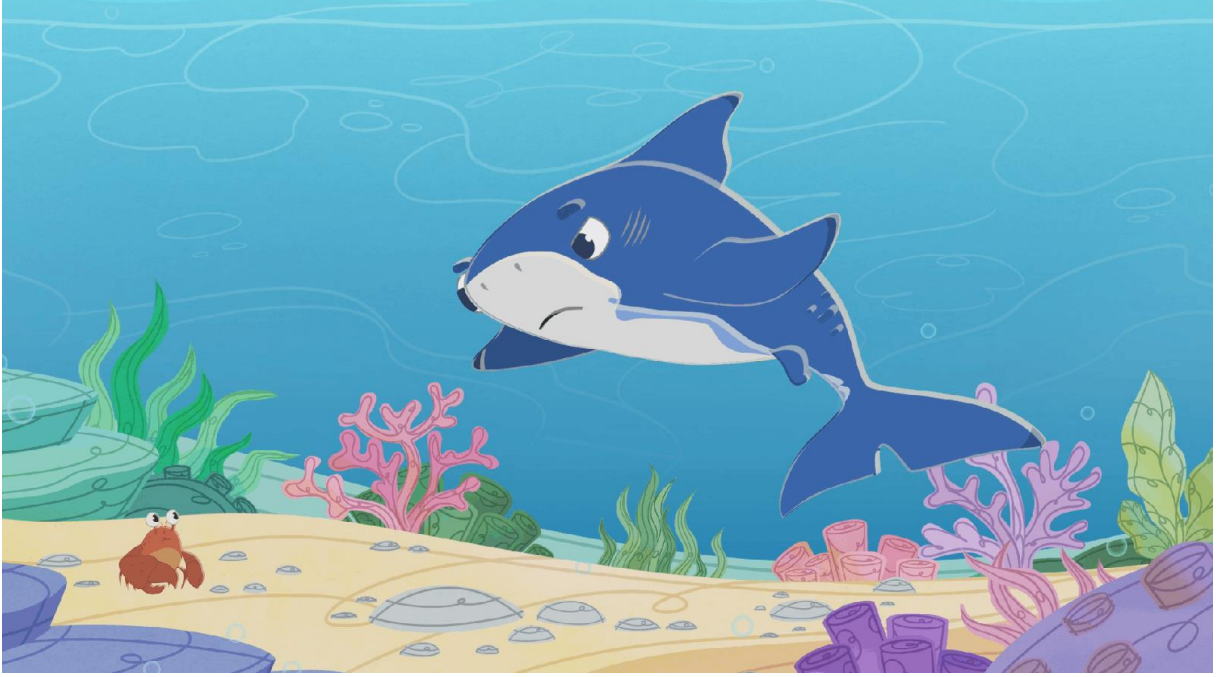
Gökte yıldız parıldasın
Yerde yatan horuldasın
Uyumadan masal dinleyene
Yıldızlarla gökyüzü kalsın

Bir varmış, bir yokmuş... Dünyanın uzak ucunda bir yerde, denizin masmavi olduğu, ormanında yemyeşil ağaçların sıra sıra uzandığı ıssız bir ada varmış. Bu güzel adanın sahili yengeçlere mesken olmuş. Yengeçler, kıyıda yüzerek yiyecek toplar, kumlar arasındaki yuvalarında mutlu mesut hayatlarını sürdürürmüş.

Bir gn bir kpekbaliğının yolu bu adanın yakınlarına dşmş. Yzerken kuyruğunun ıkardığı dalgalar yengelerin topladığı btn yiyecekleri denizin derinliklerine srkle miş. Ama yengeler, kpekbaliğından korktukları iin bir Őey diyememişler.

O gidince yengeler, kaybettikleri yiyecekleri yerine koymak iin vargleriyle alışmaya koyulmuşlar. Uđrař, didin tam toparlıyorlarmış ki, bu sefer de balık avlamak iin gelen bir ayı, yuvaları yıkmadı mı? Zavallı yengeler, ayıdan da korktukları iin yine bir Őey diyememişler.

Gel zaman git zaman, köpekbalığının da, ayının da gidip gelmeleri çoğalmış. Yengeçler her gün dağılan yiyecekleri toplar durur olmuşlar. Bakmışlar ki böyle olmayacak, bir araya gelmişler ve hem ayıyla, hem de köpekbalığıyla konuşması için en cesurları olan kırmızı benekli yengeci elçi olarak seçmişler.

Benekli yengeç, tüm cesaretiyle kıyıda yüzmekte olan köpekbalığının karşısına çıkmış. Yuvalarına ve topladıkları yiyeceklere verdiği zararı güzelce anlatmış ve bundan sonra daha dikkatli olmasını rica etmiş. Köpekbalığı, kahkahalarla güldükten sonra,

“Bir sana bak, bir de bana!..” demiş. “Ufacık boyunla kalkmışsın bana ne yapmam gerektiğini söylüyorsun! Ben seni dinler miyim hiç!”

Yengeç ne kadar dil döktüyse de köpekbalığını ikna edememiş. Sonunda pes etmiş ve başını önüne eğip üzgün bir halde sahilden ayrılıp ormanın derinliklerine doğru ilerlemeye başlamış. Küçük kum tepelerini aşarken bir yandan da “Köpekbalığı ikna olmadı, bari ayı insafa gelse” diye iç geçiriyormuş. Bizim yengeç böyle yürüye yürüye sonunda bir ağaç altında dinlenmekte olan ayının yanına varmış. Selam verip yuvalarına verdiği zararı güzel bir dille anlatmış ve ayıdan artık sahile geldiğinde daha dikkatli olmasını istemiş. Ayı da tıpkı köpekbalığının yaptığı gibi kahkahalarla gülmüş ve “Sen hiç enine boyuna bakmaz mısın? Hadi ufaklık, işine bak da keyfimi bozma” deyip bizimkini yanından kovmuş.

Sahile dönen yengeç, “İkisini birden nasıl ikna edebilirim” diye düşünmeye başlamış. Düşünmüş taşınmış, eh azıcık da kafasını kaşımış. Bu sırada ağaçları sarıp sarmalayan sarmaşıkları fark etmiş. O an aklına bir fikir gelmiş ve heyecanla ormana doğru yola koyulmuş.

Bir süre sonra yengeç, kışacında uzun bir sarmaşıkla ayının karşısına çıkmış. Ayı, "Ben seni daha yeni kovmadım mı? Ne arıyorsun burada?" diye çıkmış. Yengeç, sarmaşığı göstererek, "Bence beni fazla hafife alıyorsun. Var mısın sarmaşık çekme yarışına" diye ayıya meydan okumuş. Ayı ciddiye bile almayınca bizim yengeç, "Ne o, korktun mu yoksa" demiş. Ayının alaycı yüzü aniden ciddileşmiş. "Eh, sen istedin" deyip yarışı kabul etmiş.

Yengeç, sarmaşığın bir ucunu ayıya uzatmış ve "Ben şimdi deniz tarafına gidiyorum. Hazır olunca haber vereceğim, çekmeye başlarsın" demiş. Diğer ucunu da sıkıca tutup ayının yanından ayrılmış ve sahile dönmüş.

Benekli yengeç yürüye yürüye köpekbalığının yanına kadar gelmiş. Onu da sarmaşık yarışına davet etmiş. Köpekbalığı tıpkı ayı gibi yengeçle dalga geçmeye başlamış. Bizimki, kendinden emin bir halde ona da meydan okumuş. Sonunda köpekbalığı da pes etmiş ve "güzel bir dersi hak ettin" diyerek daveti kabul etmiş. Yengeç, sarmaşığın diğer ucunu da köpekbalığına uzatmış. "Ben orman tarafına gidiyorum. Hazır olunca haber vereceğim, çekmeye başlarsın" demiş ve sahilden ayrılmış.

Benekli Yengeç, biraz yürüdüktan sonra yarı yolda durup kimsecikler görmeden bir ağacın arkasına saklanmış. "Ben hazırım!.. Üçe kadar saydıktan sonra başla dediğimde çekmeye başlayacağız!.." diye bağırmış. Sesini duyan ayı da, köpekbalığı da beklemeye koyulmuş. Derken bizim yengeç saymaya başlamış, "Bir... iki... üç! Başla!" deyince ikisi birden sarmaşığı iki ucundan çekmeye başlamış. Sarmaşık gerildikçe gerilmiş, gerildikçe gerilmiş... Köpekbalığı da ayı da çok şaşırılmış. Nasıl şaşırmasınlar? Karşılarında bizim küçük benekli yengeç var sanıyorlarmış! Sarmaşık iyice gerilince işi ciddiye alıp daha kuvvetli çekmeye başlamışlar. Çekmişler... Çekmişler... Sonunda büsbütün gerilen sarmaşık "Çat" diye kopuvermiş. Ayı ormanın, köpekbalığıysa denizin derinliklerine doğru savrulmuş.

Küçük olmasına rağmen bu kadar kuvvetli bir yengeçle başa çıkamayacaklarını düşünen ayı ve köpekbalığı, bir daha sahile gelmemeye karar vermişler. Bizim benekli yengeçse, arkadaşları tarafından tam bir kahraman gibi karşılanmış. Cesareti ve akli ile tüm küçük yengeçlere örnek olmuş.

Bu masal da burada bitmiş.

Gökten üç elma düşmüş... Biri masalı anlatanın, biri dinleyenlerin, biri de asıl gücün akılda olduğunu bilenlerin başına...

Çocuklar, ney güzel olurdu biliyor musunuz? Evet! Halat çekme yarışı! Sabah ilk iş arkadaşlarımı arayayım da öğlen yemeğinde parkta ufak bir piknik yapalım. Ama önce uyuyup güç toplamak lazım tabii. Hadi, hepinize iyi geceler, tatlı rüyalar...